poſſet amplius deputari ad humanos vſus. ar. in
c. ad hec. ſ. de reli. do. ¶ Vlterius quero quis de-
bet habere curam eoꝝ qui habitant in hm̄oi orato-
rijs religioſoꝝ. dicit hoſti. ꝙ de pfeſſis nō ē dubiū
qꝛ habebit abbas vel is cui ipe iniungit. Sed de fa-
milia ſeculari vt ruſticis bubulcis ⁊ ſilib° ē dubiū.
Et dicit hoſti. ꝙ timet ne eoꝝ aīe periclitent cū non
cōfiteant ꝓprio ſacerdoti nec alteri de ipi° licētia. ſ;
qn̄qꝫ illis monachis qui nullā ptātē in eis habent.
¶ Nota hoc dictū ꝙ ruſtici ⁊ famuli religioſoꝝ licꝫ
habitent in eoꝝ grangijs ſeu monaſterijs non va-
lent eis cōfiteri ſ; debēt cōfiteri preſbro parochiali.
⁊ ꝓ hoc facit bo. tex. iuncta glo. in cle. qꝛ cōtingit in
fi. de reli. domi. vbi dꝛ ꝙ de iure hoſpitale non pōt
adminiſtrare ſacramēta paupib° ibi degentib° ſed
debēt recurrere ad parochianū ſacerdotē. ſubijcit
tn̄ ibi tex. ꝙ in hoc ē attendenda loci cōſuetudo qđ
bene notabis. Per hoc pōt inferri ꝙ monaſterium
pōt pſcribere ꝯ parochianū vt ſuis ſeruitorib° poſ
ſit cōferre ſacramēta. ¶ In glo. in fi. dicit tn̄ Inn.
ꝙ ſi in oratorio inſtitueret ſacerdos ppetuo ꝙ tunc
ep̄s poſſet oratoriū viſitare. nam tūc ceſſat rō gl. re-
fert tn̄ alios tenere ꝯ. ⁊ forte meli°. qꝛ ſi loc° ē priua
tus nō ē capax intitulationis ppetue. ſ; poſſet ſalua
ri dictū Inn. qn̄ oratoriū fuiſſet ꝯſtructū auctorita-
te epi qꝛ tūc publice poſſet ibi celebrari ⁊ ſacerdos
deputari. Et credo ꝙ licet ep̄s nō poſſit viſitare hu-
iuſmodi oratoria vt hic tamē poſſet ad illa accede-
re vt videat quō ſe habeant. ⁊ ſi preter formā iuris
conſtructa ſint ⁊ an honeſte illud tractetur. de quo
dixi. ſ. ſm̄ Inno.

¶ De conſecratione eccleſie vel altaris. Rica.

¶ Cōtinuari pōt dupliciter. primo ad pcedentē ru
bricā. ſcđo ad ſequētē. primo ſic. Supra viſū ē đ cē-
ſibus ſ; qꝛ in cōſecratione eccl'ie ſolēt dari imunita-
tes ⁊ cenſus imponi. iđ poſt rubricā pcedētē ſubij-
cit iſtā. ſcđo ſic. tractaturus auctor de celebratione
miſſaꝝ. ⁊ qm̄ miſſe nō debent celebrari niſi in locis
cōſecratis. iđ pmiſit hanc rubricam. Et ex hac con-
tinuatione inſurgit qđ. nunqđ in locis nō cōſecra-
tis poſſit celebrari cū altari viatico. Inno. in. c. j. ſ.
eo. ſentit ꝙ ſic. dicit enī locū eē cōſecratū ex quo ibi
ē altare viaticū cōſecratū p ep̄m. ⁊ ſic nō ob. c. miſſa
rū. de cōſe. di. j. ſed aduerte qꝛ archi. poſt aliqs an-
tiquos tenet cōtrariū. in. d. c. miſſaꝝ. dicēs ꝙ vbi in
eccl'ijs cōſecratis non poteſt celebrari etiā cū altari
viatico niſi cōcurrat licētia epi. In locis aūt nō con
ſecratis ⁊ ſine altari viatico nō ſufficit licentia epi. ⁊
hanc opi. credo veriorē. ꝓ hoc adduco tex. in. c. fi.
de priui. li. vj. vbi de gr̄a eſt cōceſſuꝫ ep̄is vt poſſint
celebrare vel facere corā ſe celebrari in itinere ſuper
altari viatico. ſi enī hoc liceret đ iure cōi ꝓut Inn.
ſentit fruſtra cōcederet priuilegiū. l. j. C. đ fi. iſtru.
li. x. ad idem. c. vnicuiqꝫ. ⁊. c. ſi qs extra. de cōſe. di.
j. vbi dicit ꝙ in oratorijs priuatis nō debꝫ celebrari
ſine licētia ſui epi. ¶ Itē ſcias ꝓ intellectu rubrice ⁊
materie ꝙ eccl'ia anteqꝫ cōſecret non appellat ꝓprie
eccl'ia ſed baſilica. poſt ꝯſecrationē aſſumit nomen
eccleſie ſicut electus in ep̄m qui poſt cōſecrationē
aſſumit nomē epi. vide ad vtrūqꝫ bo. gl. cū tex. que
tenebis menti. de reli. domi. c. j. ⁊ dicit eccl'ia grece
latine idē eſt ꝙ cōuocatio qꝛ vocat oēs publice. Tē
plū vō iudeorū appellabat olim ⁊ hodie ſynagoga
que idē eſt ꝙ cōgregatio. qꝛ populus ibi congrega
bat. Sed apoſtoli eccl'iaꝫ noſtrā nūqꝫ voluerūt ap-
pellare ſynagogā lꝫ ſic poſſit vocari vt pꝫ ex etymo
logia vocabuli ſ; hoc potuerunt facere ad dr̄iam ſy
nagoge iudeoꝝ vel qꝛ magis cōuenit hoībus rōne
vtētib° hoc nomē eccl'ia qꝫ ſynagoga qꝛ aīalia etiaꝫ
irrationalia cōgregantur ſ; ſolū hoīes vocant. vnđ
hoc verbū cōuocatio ē magis aptū hoībus qꝫ ꝯgre
gatio. ⁊ hanc rōnem reddit papias. Baſilica vero
dicit quaſi regū habitaculū a baſilico qđ idē ē ꝙ i-
perator ſeu rex ſm̄ eūdē. nam ante cōſecrationē nō
vocant ibi hoīes ad diuina merito adhuc non pōt
appellari eccleſia. Et facit ad ſtatutū. nam ſi punire
tur delictū cōmiſſū in eccl'ia nō vendicaret ſibi locū
in delicto cōmiſſo in baſilica. tn̄ ſepe vnū ponit pro
reliquo ſed improprie vt clare videt ex predictis.
Itē ſcias ꝙ dedicatio ſeu cōſecratio cuiuſcūqꝫ ora-
torij eſt ſolēniter annuatim celebranda. vt ꝓbatur
in. c. ſolēnitates. j. ⁊. ij. de cōſe. di. j. ⁊ clarius de cō-
ſe. di. iij. c. j. vnde oritur dubitatio nunquid tūc ſit
ceſſandū ab opere ſeruili ⁊ a foro iudiciali. Spe. ti.
de ferijs in prin. ſentit ꝙ ſic. nā licet. c. fi. ſ. đ ferijs.
nō facit mentionē niſi de dedicatiōe baſilice micha
elis que eſt in penultima die ſeptēbris. tn̄ in. c. j. p-
alle. facit mentionē de dedicatione cuiuſcūqꝫ orato
torij. Io. an. ibi in addi. ſpe. dicit dictuꝫ ſpe. ꝓcede
re quo ad celebrationē fiendā ſolenniter in ipis ec-
cleſijs p clerū. nō aūt quo ad forū iudiciale niſi tn̄ i
dedicatione Michaelis vt pdixi. hec rn̄ſio Io. an.
ſatis poteſt ſuſtineri quo ad. c. ſolennitates ſed re-
ſpectu. c. j. prealle. iudicio meo ſuſtineri non poteſt
nam illud. c. loquit de ferijs celebrandis etiaꝫ per
laicos. vt colligitur ibi maxime i fine. c. fateor tn̄ ꝙ
cōſuetudo eſt in contrarium. ⁊ tn̄ quo ad officium
celebrantur huiuſmodi ferie cōſecrationis.

A B hec. Amoto altari vel la-
pide cōtinente ſigil-
lum recōſecrabit altare nō autem
eccl'ia. ⁊ hꝫ duo dicta. ſcđm ibi. ꝓpt
hoc. ¶ Nota primo duos caſus in
qnibus altare iam cōſecratum exe
cratur. Prim° qn̄ mēſa ſeu tabula ſuperior mota ē
Secūdus qn̄ lapis qui eſt loco ſigilli ē cōfract° ſeu-
diminutus. ⁊ hoc declara vt infra latius ⁊ clarius
dicā. ¶ Secūdo no. ꝙ ad execrationē altaris nō ſe
quitur neceſſario execratio eccl'ie. ⁊ idem ecōtra nā
poſſibile eſt ꝙ ipa eccl'ia ſit execrata nō tn̄ altaria q̄
ſunt in eccl'ia. vt dicā in. c. ꝓpoſuiſti. j. e. ¶ Tertio
nota ꝙ res inanimata ſemel cōſecrata qn̄qꝫ iterum
conſecrat. vt pꝫ qn̄ ex aliquo incidenti execratur.
qđ qn̄qꝫ cōtingit dicam plene in. d. c. propoſuiſti. ſe
cus videt in re animata ſemel cōſecrata. nam nūqꝫ
execrat nec denuo cōſecrat. ſ. de ſacra. nō ite. qua-
ſi p totū. Ex quo infero ꝙ fortior eſt cōſecratio que
adhibet rei animate qꝫ rei inanimate. ⁊ pōt eſſe rō

diuerſitatis. nā conſecratio in re animata producit
effectum ſuū circa animā. vt in. c. j. de ſacra vnctiōe
vnde etiā poſt mortem anima nō relinquit effectuꝫ
cōſecrationis. nam ſemel baptizatus vel ordinatuſ
nūꝗ̄ deſinit eē etiam poſt mortē baptizatus vel or
dinatus. vt no. xxx. q. vij. c. j. ſed ī re inanimata cō-
ſecratio cōſiſtit in iſtis exterioribus. vt in muri ſeu
in iſtis altaribus lapideis que ex violatione conſe-
crationis execrant̄. ¶ Sed hic quero ꝗs dicitur la
pis cōtinēs ſigillum. So. cū cōſecrat̄ altare fit vnū
foramē paruū vel in ſupiori pte in ipſa menſa lapi-
dea altaris vel ante altare vel in altare dextro alta-
ris ⁊ poſt cōſecrationē claudit̄ paruo lapide ꝗdra-
to vel rotundo. ⁊ ille lapis paruꝰ vocat̄ ſigillū qꝛ eſt
ad inſtar ſigilli. nam ſicut ſigillū denotat ⁊ ſignat il
lum ſigillantem. ita ipſe lapis denotat locū eē cōſe-
cratū. Et in ipo foramine apponunt̄ reliquie. Item
nomē epi cōſecrantis. Item nomē ſancti in cuiꝰ ho
norem cōſecratur. vnde dubitatur vtrū deficienti-
bus reliquijs poſſet apponi corpus chriſti. ⁊ Jo. in
c. placuit. de cōſe. di. j. tenuit ꝙ ſic. Hug. dixit nō eē
de ſubſtātia conſecrationis vt reliquie ponant̄. ea.
di. nullus. Hoſti. in ſumma. e. §. iij. refert ſe cōſulu-
iſſe Inno. papā ſup illo dicto Jo. an. licite pōt appo
ni corpus chriſti. ꝓ reliquijs ſeu loco reliquiarum.
Et dicit Inno. rn̄diſſe de aſſiſtentiū cōſilio ꝙ non ꝫ
nō reddit rōnem. ꝫ Jo. an. dicit ꝙ pōt eē qꝛ corpus
chriſti eſt cibus anime. de cōſe. di. ij. panis. nec de
bet cōſeruari niſi cauſa infirmorum vel alia de cau
ſa neceſſaria. vt in. c. vnico. de cuſto. eucha. ⁊ vti de
bemus rebꝰ ad vſū deſtinatū. in. c. iij. de appel. ⁊ h
opi. multū mihi placet. Fert̄ tamē ꝙ leo papa defici
entibꝰ reliquijs dedit partem corporalis ⁊ euchari
ſtie in cōſecratione cuiuſdā eccleſie. ¶ In glo. j. ibi
de loco ad locū mouet̄. aduerte qꝛ hec glo. videt̄ ſi
bi ꝯtraria prima fronte. nam hic dicit ꝙ tabula con
ſecrata poteſt moueri de loco ad locū ſine execrati
one. Cōtrariū ſentit. j. dum dicit ꝙ ſi menſa altaris
fuit mota vel aliquis de lapidibꝰ tangens menſam
ipam execratū ē altare ⁊ debet iterum conſecrari.
Dn̄s An. videt̄ intelligere ꝙ qn̄ cōſecratio cōſiſtit ī
ter menſam ſupiorē ⁊ ipam cōſecrationē altaris in
ferioris ita ꝙ cōſecratio claudit totā menſam altari
tunc ꝓcedit ꝫm dictū glo. qꝛ ſi mouet̄ menſa violat̄
cōſecratio que erat ſub menſa. vbi vero cōſecratio
cōſiſtit in foramine facto ſup menſa altaris tunc ex
quo nō mouet̄ illud ſignū licet moueat̄ tota mēſa
nō eſt altare execratū qꝛ remanet cōſecratio inuio
lata. ⁊ ſic ꝓcedit p̄ma pars glo. Sed aduerte quia
Inno. ſentit ꝯtrariū ſuper rubrica. nam vult ꝙ etiā
ſi cōſecratio ꝯſiſtat in dextero latere altaris. nihilo
minus ſi mouet̄ menſa altaris execratū eſt ipſuꝫ al
tare. Et credo ꝙ hoc dictū ē verius intelligendo de
altari ſtabili. ſed in altari portabili ſeu viatico poſſit
ꝓcedere dictū do. An. Unde ſcias ꝙ quodam eſt al
tare portabile qd̄ portat̄ de loco ad locum ⁊ ē par
uus lapis cōtinēs in ſe foramē cū cōſecratione ⁊ ſi
gno ſuppoſito ⁊ iſtud nō execrat̄ niſi moueat̄ illud
ſigillum cōtinens cōſecrationē. Altare vero ſtabile
eſt qd̄ eſt firmū in loco. ⁊ illud execratur multis mo

dis. primo vbicunqꝫ violatur locus cōſecrationis.
puta qꝛ cecidit aliquis de lapidibꝰ tangentibꝰ ipaꝫ
cōſecrationem vel motū eſt ſigillum ipm vel ſi tota
menſa eſt mota licet ibi nō ſit foramē cōſecrationis
rō qꝛ quādo altare eſt firmū nō cōſecratur ſoluꝫ ta
bula ſed totuꝫ altare. vnde ſi patit̄ enormē leſionē
amittit formā ſuā ⁊ dr̄ execratū iō dꝫ de nouo cōſe
crari. Et in fi. gl. non intelligas ſi lapis de nouo ad
dit̄ altari ꝙ efficiat̄ ſacer. qꝛ. c. qd̄ in dubijs. j. e. pro
cedit in liquoribꝰ ⁊ in his que cōmixtione cōfundū
tur vt ibi clarius dicā. ſecus in alijs rebus.

¶ Ua. Diebus etiā nō feſtiuis pn̄t eccl'ie
cōſecrari. ¶ Nota primo ibi ī dio
c. tua ꝙ extra dioc. nō licet epos conſecra
re eccleſiā ſicut nec iudicare alienos ſubditos ⁊ ſi ō
facto preſumpſerit ſine licentia ꝓprij epi licet tene-
at cōſecratio. ipe tn̄ eps veniet puniendus. vij. q. j.
c. ſi eps. ¶ Secūdo no. ꝙ ad cōſecrationē eccl'ie nō
ē prefixa certa dies. ⁊ rō dubitandi fuit vt dicitur in
glo. qꝛ alie cōſecratiōes vt epoꝝ virginū ⁊ clerico-
rū fiūt certis diebus feſtiuis. Sed rō decidendi ꝫm
Hoc. fuit qꝛ debet eē dr̄ia inter conſecrationē inani
mate rei ⁊ animate. nā altera dignior. item firmior
nā illa nō iterat̄ vt dixi ī. c. p̄cedenti ſicut iſta que fit
in re inanimata iō nō eſt opus ſeruare tantā ſolēni
tatē. Et ſcias incidenter ꝙ fit queſtio quare monia
lis nō cōſecrat̄ ſi fuerit ſemel corrupta ⁊ tamen ele
ctus in epm cōſecratur licet habuerit vxorē vel con
cubinā vltra vxorē. de quo vide bo. gl. in. c. acutiꝰ.
xxvj. di. ⁊ in. c. vidue. xxvij. q. j. ⁊ dic vt ibi.

Quod in dubijs.

Habꝫ duo
dicta ⁊ pri
mo idē dicit ꝙ. c. j. ſ. eo. ſcdm̄ dictuꝫ ibi nec
negamus. ⁊ illud breue. ⁊ pōt ſic ſūmari ad menteꝫ
Oleū nō cōſecratū pōt cōmiſceri oleo conſecrato ⁊
totū ſit cōſecratū. ¶ Nota primo ꝙ totū altare exe
cratur ſi tabula ſupior mota fuit. ⁊ no. ꝙ loquit̄ in
diſtincte. nō eni refert ſe ad caſum qn̄ cōſecratio cō
ſiſtit ſub tabula ꝫ indiſtincte loquit̄. iō facit pro his
ꝗ dixi in. c. j. ſ. eo. qꝛ ex quo altare amittit formam
ſuā licet locus cōſecrationis remaneat inuiolatꝰ to
tum altare execrabit̄. ⁊ ꝓ hoc qd̄ ſequit̄ in lr̄a dū di
cit idē eē ſi enormiter ſit fracta mēſa altaris. ¶ No.
ſcdo ī fi. ꝙ cōpoſitū ex diuerſis aſſumit naturā ſim
plicis dignioris. ⁊ hoc tene menti. nā quotidie iſta
lr̄a allegat̄ ꝙ magis dignū trahit ad ſe minꝰ dignū
ad idē. c. vnicū. eo. ti. in. vj. ¶ In glo. fi. ibi ſecus ſi
vinū apponat̄ ſanguini. nā ſi poſt tranſubſtātiatio
nē factā per ſacerdotē in altari apponeret̄ vinuꝫ in
calice remanet vinū nec aſſumit naturā ſanguinis
chriſti. vt in. c. cū marthe. j. ti. pxi. ꝫ glo. nō ſoluit cō
trariū. Hoc. ſoluūt tripliciter. primo ꝙ oleū conſe
cratū nō deſinit eē oleū. ſtat ergo ī ſua natura iō cō
mixtione cū alio oleo fit cōfuſio. ꝫ vinū pꝰ ꝯſecratio
nē deſinit eē vinū ⁊ efficit̄ ſanguis xp̄i. iō cuꝫ fuerit
vinū alterius nature non fit cōmixtio. Et credo ꝙ
poſſit dari alia rō fortior. nā pꝰ cōſecrationē nō eſt
ibi puꝝ corpꝰ xp̄i qꝛ nō ē ſanguis ſine corpe. vt no.
in. d. c. cū marthe. vn̄ quēadmodū ī hoſtia ē veruꝫ
corpus xp̄i cū ſanguine ita in calice ē verꝫ corpꝰ xp̄i

cũ ſanguine ⁊ ibi videbis quare ſunt iſta duo ſacra
menta ⁊ nõ vnũ tñ merito vinũ poſtea impoſituʒ
vel alius liquoꝛ nõ tranſit in ſanguinẽ qꝛ nõ eſt ibi
purus liquoꝛ ſanguinis. ⁊ hec rõ iudicio meo forti
us ſtringit ꝙ̃ rõ doc. ſcd̃a rõ qꝛ ſicut ſanguis eſt in-
cõmutabilis ita eſt incõmixtibilis. tertia ꝙ hoc ꝓce
dit virtute ſacramẽti ſꝫ alia precedẽs videt̃ mihi ve
rioꝛ. ¶ In ea. glo. ibi minus dignũ. dic ꝙ vniuerſi
tas ſeculariũ que venit principaliter eſt dignioꝛ iu-
re patronatus qd̃ venit acceſſoꝛie. nam id qd̃ venit
acceſſoꝛie licet in ſe ſimpliciter ſit dignius rõne tñ
acceſſionis ẽ minus dignũ ⁊ tranſit cuʒ principali.
vt ꝓbat̃ inſti. de re. diui. §. ſi quis. ⁊ vide qd̃ dicaʒ
in. c. ex litteris. de iure pa. nam ꝓcedũt iſta qñ vnũ
põt venire acceſſoꝛie ad reliquũ. ſꝫ eccl̃ia que ẽ me-
re ſpũalis nõ tranſiret cum vniuerſitate ſeculari. vt
no. Inno. in. d. c. ex litteris. Et in fi. glo. nõ intelli-
gas ꝙ vinũ nõ ſacrũ efficit̃ ſacrũ. qꝛ vt dixi in. c. j. ſ.
eo. iſte tex. procedit in liquoꝛib⁹ ⁊ in his que mixti-
one cõfundunt̃. ſed in alijs que mixtione nõ cõfũ-
duntur vnũ nõ tranſit in naturã alterius. ⁊ ſic ar.
glo. nõ colligit̃ ex tex.

Propoſuiſti. Recõciliatur eccle
ſia que propter ho
micidia ⁊ vulnera hominũ ibidẽ perpetra
ta eſt polluta. primo conſultatio. ſcd̃o reſponſio ibi
fraternitati. ¶ Nota primo ꝙ homicidiũ cõmiſſuʒ
i eccl̃ia ipaʒ eccl̃iaʒ polluit adeo vt añ recõciliationẽ
nõ poſſint ibidẽ diuina celebrari. ad idẽ. c. fi. j. eo. ⁊
cum iſte tex. ſimpliciter facit mẽtionẽ de homicidio
nec in hoc requirit ſanguinis effuſionẽ ſufficit ho-
micidiũ etiã ſine effuſione ſanguinis. puta qꝛ fuit
ibidẽ laqueo ſuſpenſus vel ſtrangulat⁹ vel qd̃ ſile.
qd̃ clarius tenet glo. e. ti. c. vnico. li. vj. ⁊ limita hũc
tex. ꝑ ibi no. nam debet intelligi de homicidio vio-
lento ſeu iniurioſo ſecus in caſuali. ⁊ quid in eo qui
ſe defendendo alium occidit in eccleſia vel ſi ibi in-
terficiat̃ aliquis ſanctus homo. hec ⁊ ſimilia vide ꝑ
bo. glo. in. d. c. vnico. ¶ Secũdo nota ꝙ propt̃ vul
nera citra homicidiũ eccl̃ia polluit̃ ⁊ idẽ i cimiterio
vt in. d. c. vnico. Et aduerte qꝛ vulnera nõ fiũt ſine
ſanguinis effuſione. vnde alia iura faciunt mentio
nẽ de effuſione ſanguinis. i. c. fi. j. eo. ⁊ i. d. c. vnico
Ex quo infero ad duo notanda. primo ꝙ propt̃ ex
tractionẽ modici ſanguinis nõ polluit̃ eccl̃ia qd̃ de
notat hoc verbũ effuſio. nam illud verbũ abundã-
tiam ſignificat. ꝓ hoc vide bo. tex. cum glo. ibi in. c.
cum illoꝝ. in. §. ꝙ ſi clauſtrales. in. v̓. niſi. j. de ſen.
excom. ⁊ vide glo. ibi no. in. v̓. ſanguinis effuſione
Ex hoc notabis ad ſtatuta que qñqꝫ requirunt ſan
guinis effuſionẽ. ſecũdo infero ꝙ ex alia iiuria coꝛ-
poꝛali citra ſanguinis effuſionẽ nõ polluit̃ eccleſia
vt nc̃c̃rio idigeat reparõe. i. recõciliatõe lꝫ in aliqui
bus locis ſit cõſuetudo nõ improbãda vt fiat recõ-
ciliatio ſaltẽ ad terroꝛẽ alioꝝ. ꝓ hoc qd̃ no. Jo. an.
in. c. aqua. j. eo. ¶ Vltimo no. ꝙ eccleſia qñqꝫ pol-
luit̃ ⁊ tũc nõ indiget recõſecratione ſꝫ recõciliatione
quãdoqꝫ execratur ⁊ indiget recõſecratione nec ſuf
ficit recõciliatio ⁊ qui ſunt iſti caſus videbis. j. cum
glo. ⁊ dicũt docto. ꝙ per aquã deſignat̃ populus.
ꝑ vinũ aque mixtũ deſignatur vnio deitatis ⁊ hu-
manitatis. per cinerẽ memoꝛia paſſionis. ideo cuʒ
iſtis tribus fit recõciliatio ſm̃ foꝛmam contentã in
pontificali. ¶ Sed cõtra predicta opp. de. c. veſtra.
de coha. cle. ⁊ mu. nam eccl̃ia cũ ſit ſancta nõ debet
poſſe pollui cũ peccare nõ poſſit. So. cõtrarium eſt
verũ ꝙ eccleſia in ſe nõ polluit̃ ex delicto hominum
ſed ad terroꝛẽ fit illa recõciliatio vt homines viden
tes ꝙ ex facto atroci ſancta quaſi polluant̃ ita vt in
digeant recõciliatione inducant̃ ad cogitãdũ quã-
tum ſit elaboꝛandũ ꝓ expiatione ꝓprij peccati. Ex
hoc infert̃ ꝙ vbi iſta fierẽt occulte nõ eſt opus recõ
ciliatione qꝛ ceſſat cauſa iductiua qd̃ bene notabis
⁊ vide glo. no. in. d. c. vno. ¶ In gl. in fi. Ex hac gl.
collige tres caſus in quibus eccl̃ia recõſecrat̃ ⁊ tres
in quib⁹ altare. ⁊ duos in quib⁹ eccleſia recõciliat̃.
Primus caſus qñ dubitat̃ an eccleſia fuerit ꝯſecra
ta. ſed eſt dubiũ quãdo dicit̃ dubitari. Inno. ſ. eo.
ſuꝑ rubꝛica quẽ ſequũt̃ docto. cõiter hic dicit ꝙ dici
tur dubitari ſi nõ apparet ſcriptura in libꝛo eccleſie
vel colũna vel tabula marmoꝛea in quib⁹ ſolet ſcri-
bi tẽpus cõſecrationis vel nõ apparet teſtis ſaltem
vnus deponẽs de viſu vel ſm̃ quoſdã de auditu.
nã hoc caſu cũ nõ tractat̃ de preiudicio alterius ſuf
ficiunt tales ꝓbationes qd̃ bñ notabis. nam poteſt
facere regulã ꝙ ſcriptura in loco marmoꝛeo facta
vel vnicus teſtis faciat fidẽ vbi nõ agit̃ de ꝑiudicio
alterius. ⁊ ad hoc ſemꝑ allegat̃ dictũ Innoc̃. ⁊ facit
de cõſe. di. iiij. ꝑuulos. xxiiij. q. ij. ſanc. ⁊. xxij. q. v.
hoc videt̃. Secũdus caſus ẽ ſi parietes eccleſie ſũt
cõbuſti. ⁊ eſt rõ qꝛ cõſecratio eccl̃ie cõſiſtit in exterio
ri ꝑte. fit eni delinitio ſeu vnctio cũ crucib⁹ in ipſis
parietibus eccleſie ab interioꝛi ꝑte in ſuꝑficie muri.
vnde violat̃ ipſa cõſecratio ex cõbuſtione parietuʒ
licet parietes nõ coꝛruant. de cõſe. di. j. eccleſijs.
Terti⁹ caſus ſi parietes coꝛruerẽt ita ꝙ opoꝛtet eas
de nouo ipos reficere. ⁊ hoc ꝑ rõnem ꝑdictã. ſꝫ glo.
hic limitat qñ ſimul ⁊ ſemel parietes coꝛruerunt et
reficiunt̃. ſecus dicit ipſa ſi hodie coꝛruerit vna cer
ta pars ⁊ reficiatur. cras alia ps ⁊ etiam reficit̃ ⁊ ſic
ſucceſſiue. nã eadeʒ videtur eccleſia ſicut dicim⁹ in
naui. nã ſi ſucceſſiue reficiatur etiam tota eadẽ na-
uis dicit̃. vt in. l. ꝙ in rerũ. ff. de leg. j. ⁊ idẽ dicit̃ po
pulus licet aliqui moꝛiant̃ ⁊ aliqui naſcant̃. vt in. l.
ꝓponebat̃. ff. de iudi. ⁊ de hoc vide gl. que hoc di-
ſputat in. c. de fabꝛica. de cõſe. di. j. ⁊ iſtã opi. viden
tur ſequi docto. hic maxime Hoſti. Inno. ſentit ſu-
per rubꝛica ſed ibi refert contrariũ teneri a quibuſ
dam vt indigeat recõſecratione ⁊ hanc partẽ puto
verioꝛem. nam in iſtis ſpũalib⁹ cõſideramus veri-
tatẽ ⁊ nõ fictionẽ. vt no. Archi. in. c. j. de voto. li. vj
ſed in veritate nõ eſt illa eccl̃ia. ex quo ex toto d̓ no-
uo licet ſucceſſiue eſt refecta. nam negari nõ poteſt
quin cõſecratio que cõſiſtebat in antiquis pariet-
ibus ſit ſublata. ⁊ iura cõtraria loquũtur de fictiõe
nec ob. ſi dicat̃ ꝙ ex quo fuit refecta prius mioꝛ ps
traxit maioꝛ ps minoꝛẽ ꝑtem ad naturam ſuã. arg.
in. c. ſ. proxi. in fi. ⁊ ſic de alijs partibus. nã dico ꝙ
hoc nõ procedit in iſtis que mixtione cõfundunt̃.
vt dixi in. c. j. ſ. eo. ¶ Primus caſus i quib⁹ altare

recōſecratur ē cū dubitaꝛ an fuerit cōſecratū. ⁊ declara ꝑut .ſ. dixi in eccleſia. ¶ Secūdus caſus qñ menſa altaris eſt mota. ¶ Terti⁹ qñ enormiter fracta. ad hoc. j.e.c. ligneis. ⁊ declara vt dixi i.c.j. ſ.e. ¶ Prim⁹ caſus in q̄ eccl'ia polluiꝛ ⁊ indiget reconciliatione ē ꝑ ſanguinis effuſionē. ¶ Scd's ꝑ effuſionē ſeminis. ¶ Pōt addi tertius ſm̄ ꝑcedentē opi. gl. qñ ſucceſſiue eccleſia fuit repata. nā debet recōciliari ſm̄ opi. glo. licet nō ſit polluta ſed adde duos caſus quos habes in. c. cōſuluiſti. j. eo. ¶ Sed dubitatur nūquid execrata eccl'ia debeat etiā recōſecrari altare ⁊ quid in pollutione. Cōcludūt doct. hic ꝙ poſſibile eſt ꝙ eccleſia indigeat recōſecratione ⁊ nō altare. ⁊ idē econtra. ſecus ſi eſt in pollutione. ratō diuerſitatis. nā cōſecratio eccl'ie cōſiſtit in parietib⁹ ⁊ eſt ſepata a ꝯſecratione altariū. vnde pōt violari cōſecratio eccl'ie. puta qꝛ parietes ſūt combuſti vel corruerūt cōſecratione altariū remanēte intacta et ita ecōtra. nam altaria pñt deſtrui parietib⁹ eccleſie remanentib⁹ illeſis ſꝫ pollutio ꝯcernit totū corpus eccleſie. nā ex homicidio cōmiſſo in eccleſia totū corpus cū ſit vnitū ⁊ indiuiduū polluiꝛ iō etiā in altaribus nō pōt celebrari ante recōciliationē cum ſint in corpore eccleſie. ¶ Et tractaꝛ h̄ queſtio quotidiana cuius expenſis debeat venire eps ad eccl'iaꝫ recōciliandā. Vin. in. c. cōquerente. de offi. ordi. dicit ꝙ eps debet hoc facere expenſis ſuis qꝛ ꝑpter hec ⁊ ſimilia habet redditus. nec ob. c. cū ſit romana. j. de ſimo. qꝛ loquiꝛ in ꝯſecratione. ⁊ placet iſta opi. ar. c. j. de cenſi. li. vj. ſꝫ alij vt refert hic Jo. an. diſtinxerūt ꝙ aut ſciꝛ quis violauit ⁊ eſt ſoluēdo ⁊ tūc expenſis illius debet recōciliare. ar. in. c. fi. de iniur. ⁊ in. l. j. ff. de eo ꝑ quē fa. erit. aut neſciꝛ vel nō eſt ſoluendo ⁊ tūc recurrendū eſt ad cōſuetudinē ⁊ ſtatutum eccl'ie quibus deficientib⁹ rector ⁊ parochiani debēt ꝑcurare epm̄. ar. in. d. c. cū ſit. in defectū omniū debet eps facere expenſis ſuis. ar. x. q. iij. cauēdū. ⁊ hec opi. videꝛ placere Jo. de lig. in cle. j. de cele. miſſa. ⁊ illa eadē mihi ſatis placet. ⁊ hec d' iſto. c. ſufficiant.

C Cum ſis. Plura altaria ſimul in eadem eccleſia cōſecrari pñt. ⁊ idē in pluribus epis. h. d. Et fuit rō dubitandi. nam vni ꝑſone nō poſſunt plures ſacri ordines eadē die cōferri. vt in. c. lr̄as. de temp. or. Iteꝫ vnica miſſa in die per epm̄ dici pōt. vt in. c. cōſuluiſti. j. ti. ꝑxi. ⁊ iſte cōſecratiōes nō fiūt ſine miſſa. de q̄ tñ dic vt habes glo. no. in. c. ꝙ ſicut. de elec. vbi diſputaꝛ an celebratio miſſe ſit de ſubſtātia cōſecrationis. vnde videbaꝛ ꝙ plura altaria in eadē eccleſia ſimul ꝯſecrari nō poſſent. ⁊ idē in epis. ſꝫ ꝯtrarium hic deciditꝛ. nā nihil obſtat quo min⁹ in eadē miſſa ⁊ in eodē loco poſſint plures epi ꝯſecrari vel plura altaria. ¶ Et no. tex. ibi vna eccleſia. ex hoc enī verbo potes inferre ꝙ ſi altaria ſint in diuerſis eccl'ijs nō pñt ſimul cōſecrari. qꝛ requiriꝛ h̄ certa forma q̄ nō pōt ſeruari in altarib⁹ nō preſentib⁹. ⁊ licet h̄ cōſecratio epoꝝ ⁊ altariū parificenꝛ tñ differūt in die cōſecrationis. qꝛ altaria pñt ꝯſecrari quolibet die ſicut eccleſia. vt in. c. ij. ſ. e. ſꝫ epi nō niſi die dominico vt in. c. j. ⁊. c. qd' dic. lxxv. di. ¶ Quid autē de benedictionibus abbatū. vide bo. glo. in cle. attēdētes. de ſta. regu. in. v. benedici. ⁊ per Hoſti. in. c. cū contingat. de eta. ⁊ quali. ⁊ nō ē hoc iure expreſſuꝫ ſed ꝑ argumēta. cōmuniꝛ enī videmus ꝙ in dieb⁹ dominicis ſicut obſeruaꝛ in cōſecratione epoꝝ. naꝫ ſi minores ordines nō poſſunt conferri quolibet die ꝑpter reuerentiā. vt in. c. j. de temp. or. forti⁹ b̄ndictio abbatis q̄ dat ptātem ipi abbati conferendi minores ordines. ⁊ ſic minores ordines dependēt ab iſta b̄ndictiōe. q̄ dꝫ impēdi cū maiori ſolēnitate. ⁊c.

L Ligneis. Corruente tecto parietibus illeſis ⁊ mēſa altaris nō enormiter fracta nec altare nec eccleſia cōſecraꝛ. h. d. ſecūda ibi inquiſitioni. ¶ Nota ꝑmo ex tex. iuncta glo. ꝙ ꝯſecratio eccl'ie cōſiſtit nō in tecto ſed in parietibus iō corruente tecto remanētib⁹ parietib⁹ nō fiet recōſecratio. ¶ Nota ſcd'o ꝙ altare nō execraꝛ ſi patiꝛ modicā fracturā. ſec⁹ ſi enormē. Et aduerte qꝛ tex. nō diſtinguit vtrū fractura ſit in loco cōſecrationis. ⁊ iō intelligo indiſtincte ꝙ vbicunqꝫ cōtingit enormis fractura menſe altaris execratū eſt altare. ⁊ hoc qꝛ videꝛ ꝑdere formā ſuā. ⁊ facit ad ea que dixi in. c. j. ſ. eo. Et ꝑ iſtū tex. infert abbas ad q̄ōnem quotidianā. nūquid altare viaticuꝫ ſit execratū ſi lapis remoueaꝛ a ligno. nā ſepe altare viaticū fit ex lapide paruo inſerto ligno. ⁊ cōcludit ꝙ nō. ⁊ credo ꝙ vult arguere a ſili. naꝫ ſicut corruente tecto eccl'ie remanentib⁹ parietib⁹ nō fit cōſecratio ita ſublata illa tabula ſeu ligno cui inherebat lapis nō debet fieri recōſecratio. Jo. an. hoc fatetur ſi ſepulchrū eſt in ipſo lapide. ſecus aūt ſi in ligno eēt ſepulchrū ſiue foramē ⁊ ibi eēt cōſecratio ⁊ lapis eēt loco ſigilli ⁊ hoc ē indubitatū. nā tūc violatur cōſecratio. Sed ego dubito etiaꝫ in priori caſu ponēdo ꝙ altare recipiat formā ſuā ex ligno ⁊ lapide. puta qꝛ lapis ē ita paru⁹ ꝙ per ſe non ſufficeret ad formā altaris viatici. nā licet ꝯſecratio ſit in ipſo lapide tñ ſublato ligno verū ē dicere ꝙ ipſuꝫ altare patiꝛ enormē fracturā. ⁊ ſic perdit formā ſuā. ad h̄ adduco iſtū tex. in ſecūda pte. nam hoc caſu quādo lignū vel tabula ē de forma altaris conſecratio fuit facta in toto altari. licet foramen ſit in certa pte fractū. ⁊ hoc credo verius. ¶ In glo. in fi. hanc gl. declara ꝑut dixi in. c. propoſuiſti. ſ. eo.

C Conſuluiſti. Breue eſt vꝫ poteſt ſic ſūmari. Polluiꝛ eccleſia vel cimiteriū ſi excōicatus in ea ſepelitur. No. ꝙ cimiteriū eccl'ie polluiꝛ quēadmodū ⁊ ipa eccleſia. ⁊ an cimiterio polluto polluaꝛ eccleſia. vide tex. c. in vno. eo. ti. li. vj. ¶ Scd'o no. ꝙ excōicatus nō ē in cimiterio ſepeliendus. ⁊ nunq̄d ſepeliētes eū incurrāt ſn̄iam excōicatiōis. vide tex. in cle. eos. de ſepul. ⁊ vide bo. glo. in. c. ad hec. j. de priui. q̄ tractat nūquid cōicans excōicato mortuo incurrat excōicationē minorē ſicut incurriſſet cōicando viuo. ⁊ tenet ibi glo. notabiliter ꝙ ſic licet Hoſti. teneat ibi ꝯriū ſꝫ dic plene vt ibi dixi. ¶ Sed quero q̄d ſi excōicatus ſepeliret in eccl'ia. Ro. ſentit h̄ Jo. an. ꝙ eccl'ia dꝫ recōciliari ⁊ parietes etiā ſūt radēdi

⁊ corpora excōicatoꝝ ſūt reijcienda. de ꝯſe. di. j. eccleſia. ⁊ idē ſi pagani ſepelirent̄. Sꝫ h̄ dictū nō placet quatenus dicit ꝙ parietes ſunt radendi. nā per hoc violaret̄ ꝯſecratio eccl'ie. ⁊ ſic eēt recōſecranda ⁊ nō recōciliāda. nec ob. c. eccl'ia. allegatū per Jo. an. qꝛ loquit̄ in eccleſia nōdum ꝯſecrata. tūc eni eſt verū qḋ p̄dixi. ſecus aūt ſi eccl'ia ē ꝯſecrata rōne predicta. Et habes ex tex. vnū caſū addendū ad no. in c. ꝓpoſuiſti. s̄. eo. vbi eccleſia recōciliat̄. Aliū caſuꝫ ponit hic Jo. an. ſ. qn̄ eccl'ia ſeu cimiteriū fuiſſet cōſecratū ꝑ notorie excōicatū. nā ſi ſepultura corporis excōicati polluit iſtū locū forti⁹ qn̄ ipa cōſecratio fit ꝑ manus notorij excōicati. ⁊ videt̄ hic facere regulam ꝙ oīa que ꝯſiſtūt in exteriorib⁹ b̄n̄dictionibus ⁊ cōſecrationib⁹ nō debēt exercitari ꝑ fideles ſi geſta ſūt ꝑ notoriū excōicatū ante recōciliationē. ſecus dicit in corpe xp̄i ⁊ in alijs ſacramentis. nā illa ſunt veriſſima i ſe nec indigēt recōciliatōe licet excōicat⁹ cōfecerit fac. j. q. j. in. c. multe. ⁊ adde iſtum alium caſū ad no. in. d. c. ꝓpoſuiſti. vide qḋ no. in. d. c. ij. de ſacra. nō ite. Itē vide etiā tex. cuꝫ glo. xiij. q. ij. c. cū grauia. ⁊ in. c. nullus. vbi habes quare corpora fideliū ſepeliunt̄ in ſacro. ⁊ habes ibi bonū ꝯſilium vbi debet eligi ſepultura. ⁊c.

Cum ſicut. Qui fecit eccleſiā cōſecrari tenet̄ eam dotare ⁊ tene menti hunc caſū. In prima facti narratio. In ſecūda exhortatio. ibi cū nō ſit. ¶ No. primo ex tex. iuncta glo. ꝙ fundās eccl'iam vel faciens eā ꝯſecrari obligat̄ ad dotē cōpetentē illi dandam queadmodū pat̄ carnalis obligat̄ ad dotē cōpetentem filie dandā. l. ſi. de dotis ꝓmiſ. ita ⁊ qui fecit eccleſiā ꝯſtrui vel ꝯſecrari. qꝛ quodāmodo cenſet̄ pater cū deduxerit eccleſiā de nō eſſe ad eſſe. ¶ Secūdo no. ꝙ in hoc caſu eccl'iaſticus iudex habet iuriſditionē in laicū. ¶ In glo. ibi vel ſi omiſſū ſit i fundatione. dic ꝙ ꝙ ante fundationē dꝫ dos conſtitui. vt in. c. nemo. de cōſe. di. j. ⁊ ſi fuit omiſſū in fundatione nō debet cōſecrari niſi dos aſſignet̄ vt hic. ⁊ ſi fuit omiſſū pōt cōpelli fundator ſeu faciens eā cōſecrari ex quaſi cōtractu. ⁊ lꝫ glo. hic in fine dicat ꝙ prius ſit ꝯueniendus ꝯſecrator nō bn̄ dicit. nam vt ꝓbat̄ hic actio ē prius dirigenda ꝯ facientē ꝯſecrari. nec ob. motiuū gl. imo facit pot⁹ pro. qꝛ ſi ep̄us ordinat ad ꝑītationē alicui⁹ prius cōpellit̄ ꝑītator qꝫ ordinator. vt in. c. cū ſcḋm. de p̄ben. ſ; in defectum fundatoris ſeu faciētis ꝯſecrari agēdū ē cōtra ep̄m cōſecratorē q̄ dotabit vel ex bonis eccl'ie ſue ſi ſine enormi leſione h̄ fieri poterit. arg. in. c. aplice. s̄. de dona. vel de patrimonio ſuo. ſicut in ſili no. in. c. ꝯ multa. s̄. de p̄ben. Et nota ꝙ hec obligatio tranſit i heredē. vt in glo. ⁊ in iurib⁹ allegatis in ea. Et no. qꝛ ſepe accidit maxime in ꝯſtructorib⁹ capellarum. ¶ In ea. glo. ibi recipe hoſpites. ⁊c. dicit Hoſt. ꝙ ſi tanta deberet eē dos pauci reperirent̄ q̄ vellent eccleſiā cōſtituere. vnde ſufficit ſcḋm eū ꝙ aſſignet̄ vn⁹ manſus ꝓ dote. ⁊ quid ſit māſus. vide bo. tex. in. c. j. s̄. de cenſi. ⁊ ibi in glo. ⁊ dicit ꝙ cū iſta obligatio ꝓuenerit ex mera liberalitate nō debet multū ſeuere agi cōtra ipm edificatorē. nec ē opus ꝙ dos detur a principio ꝓ hoſpitalitate tenenda vel ꝓ iurib⁹ epiſcopalib⁹ ſoluēdis. nā eccl'ia impotens nō tenet̄ ad iſta imo nec tenet̄ ꝓcurare ep̄m viſitantē. xvj. q. iij. ſic. cauēdū. ſed ſi eccleſia ꝑuenerit ad pinguiorē fortunā tunc poterit exercere hoſpitalitatē ⁊ alia facere de quibus in glo. Et no. bene hoc dictū Hoſti. ⁊ adde opi. Uin. qui dicit in aſſignatiōe dotis attendendum vtrū eccl'ia ſit parochialis. nam tūc habēda eſt rō decimaꝝ ⁊ oblationum ⁊ aliaꝝ obuentionū ſp̄ualium. Pōt eni ex oībus predictis inferri ꝙ dos debet eē tanta vt p̄ſbyter viuere poſſit ſaltē cū vno miniſtro reſpectu habito ad obuentiones ſpirituales. ⁊ ſi eccleſia eſt collegiata debet dotari ſcḋm quātitatē ⁊ numerū collegiatoruꝫ ⁊ qualitatē collegij. ⁊ vide qḋ no. xxj. q. j. in. c. j. ⁊ vide bo. gl. ad predicta. in. d. c. nemo. de conſe. di. j.

Aqua. Eccleſia polluta ꝑ ſacerdotem ſimplicē recōciliari nō pōt etiaꝫ ſi aqua fuerit ꝑ ep̄m benedicta. tria fac. ponit dictū. dānat cōſuetudinē cauſam reddēs ⁊ ſubdit p̄teriti tolerantiā. ſcḋa ibi. nō obſtāte. tertia ibi. ꝙ aut. ¶ Nota primo bonā regulā in mā delegationis ꝙ ea que ſūt ordinis ep̄alis nō poſſunt cōmitti nō ep̄o. multa eni ſunt que nō poſſunt fieri niſi ꝑ ep̄os tanꝙ̄ dependētia ab ordine ep̄ali vt ꝯſecratō virginū ordinatio clericorū. ꝯſecratio eccl'iarum ⁊ ſimilia. de quibus vide tex. lxviij. di. c. q̄uis. ea vero que ſunt iuriſditionis demandari pn̄t etiaꝫ non ep̄is. Et quo infert̄ ꝙ ptās excōicandi pōt cōmitti etiā nō ep̄is. ⁊ idē de oībus que ep̄s ꝯſequit̄ in ſola cōfirmatione. de quib⁹ in. c. tranſmiſſam. de elec. ⁊ ad p̄dicta vide gl. ſingularē quā tenebis menti. i. c. ꝑuenit. xcv. di. que dicit ꝙ nihil habet ep̄s quod ſit meri imperij qḋ nō ſit delegabile ſ; diſtingue prout habet̄ hic in tex. nā ea que ſūt ordinis nō debēt cōmitti niſi habenti illū ordinē. Ex quo infert ibi glo. notabiliter ꝙ etiā papa nō poſſet dare ptātem non ſacerdoti cōficiendi corpus xp̄i. qꝛ in diſpoſitiōe diuina illud eſt diſtributū ordini ſacerdotali. vt in. c. j. §. vna. s̄. de ſum. tri. Et ex hoc poſſet facere aliam regulā ꝙ ea q̄ ſunt alicuius ordinis nō pn̄t delegari alicui nō habēti illū ordinē. ⁊ ſic nō eſt ſpāle i ep̄o Et ex hoc ⁊ ex tex. notabis ꝙ ep̄atus ē ordo ⁊ n̄ ſimplex dignitas licet theologi tenēt ꝯͣrium. de quo vide bo. glo. in ꝓemio. vj. ¶ Ultimo no. ⁊ tene mēti ꝙ cōſtitutio iuris antiqui declaratoria extendit̄ ad p̄terita licet reperiat ꝯſuetudinē in oppoſitū ex quo declarat irrationabilitatē ꝯſuetudinis. ⁊ ſic geſta p̄textu cōſuetudinis irrōnabilis nō tenēt. vn̄ papa h̄ ex miſericordia tolerauit act⁹ p̄cedentes. ⁊ de h̄ vide qḋ dixi in. c. ſi. de cōſti. ⁊ vide tex. cū gl. in cle. ij. de re. eccle. nō alie. ſ; vide bo. glo. in. c. cū venerabilis. s̄. de cōſue. q̄ videt̄ velle ꝙ geſta p̄textu ꝯſuetudinis q̄ reputabat̄ irrōnabilis ſunt toleranda ſaltē ex miſericordia vt hic. ⁊ hoc tene menti. ¶ In gl. j. ibi ꝯͣ iuris naturā pōt dupliciter gl. intelligi. primo ꝙ ꝯſuetudo irrōnabilis ē cōtra iuris naturam nā de iuris natura ē ꝙ q̄s exerceat ordinē queꝫ nō recipit. nam poteſtas miniſtrādi ſeu exercendi ea q̄ ſunt ordinis nō depēdet ex nuda volūtate ſuperioris.

ſed cōſiſtit in certa forma tradita ꝑ eccliaꝫ. ⁊ iſta eſt
rō decidendi in tex. nā ea que ſunt iuriſditionis cō
ſiſtūt in nudo exercitio ſeu volūtate iō pñt delega-
ri cuicūq. ſecus in his que ſūt ordinis. ¶In gl. fi.
in fi. ⁊ ex hoc ⁊ ex tex. collige papaꝫ poſſe cōmittere
ſimplici ſacerdoti ptātem recōciliandi eccliam. ⁊ vi
de qđ plene no. in. c. quāto. de ꝯſue. ⁊ idē dicerē de
oībus que ſunt iuris epalis ex diſpoſitione hūana
qꝛ in illis papa habet plenitudinē ptātis. in. c. pro-
poſuit. de ꝓceſ. preben. ſed ea que ī diſpoſitōe dina
ſunt tributa certo ordini nō pñt cōmitti illū ordinē
nō habēti etiā ꝑ papā. vt vult glo. ſingl. in. d. c. per
uenit. ⁊ no. iſtam regulaꝫ. ⁊c.

¶Ecclesia. Eccleſia etiā nō conſe
crata ſi polluit recon-
cilianda ē. h. hꝫ duo dicta. ſcōm ibi ē tamē.
¶Nota ꝙ baſilica largo modo pōt vocari eccleſia
vt hic. ⁊ vide qđ dixi. ſ. ſuper rubrica. ¶Et ex hoc ⁊
ex tex. infero ꝙ in materia fauorabili ⁊ priuilegiata
appellatione ecclie venit baſilica ſeu eccleſia nō con-
ſecrata. nā ex quo eſt deputata ad diuinū cultum ⁊
ꝓtinus ē cōſecranda habet ꝓ cōſecrata in fauoreꝫ
ipſius. ſicut in ſiſi dicit ꝙ de ꝓximo militandus ha
betur ꝓ milite. l. pe. ff. de teſt. mili. ¶Secūdo nota
ibi ſuſpendant. ⁊ tene mēti ꝙ in ecclia nodū conſe-
crata licite celebrant diuina. nam hic mandat vt ꝓ
tinus recōciliet ne officiū diuinū in ea ſuſpendat.
dic tñ ꝙ in ea debet celebrari cū altari viatico qꝛ in
locis nō cōſecratis celebrari nō pōt. de conſe. di. j.
miſſarū. dixi ſup rubrica. ¶Et aduerte ꝙ hic nō fit
mentio de licentia epi. videt ergo ꝙ ex quo locus a
primordio ē deputatꝰ ad diuinas laudes nō exiga
tur alia licentia. ¶Itē no. ꝙ poſt pollutionē ecclie
cōtingentē ex ſanguinis vl' ſeminis effuſione orga-
na clericoꝝ in ea ſuſpendunt. Ex quo infero ꝙ ne-
dū miſſa ſed nullū officiuꝫ debet ibi celebrari añ re-
cōciliationē. An aūt de facto ibi celebrantes incur-
rant irregularitatē. Hoſti. ſentiebat ꝙ ſic. qꝛ ecclia
videt interdicta. ar. hic. ꝫ ꝯriū eſt hodie determina
tū. ⁊ habet in. c. is qui. de ſen. excom. li. vj. nō eſt ꝗ
eccleſia interdicta ſi organa clericorum ſūt ſuſpen-
ſa ¶Ultimo hic querit nūquid pollutio nocturna
cōtingens in ipa eccleſia polluat eaꝫ vt indigeat re-
cōciliatione. Io. an. dicit ꝙ cōſuetudo ſatis rōnabi
lis habet ꝙ nō licet pollutio qñq cōtingat cuꝫ pec-
cato ⁊ an ⁊ quando ꝓueniat hoc ſine peccato. vide
tex. cū glo. notabili. vj. di. teſtamentū. Sed ego di-
co ꝙ alio reſpectu ecclia iſto caſu nō eſt recōciliāda.
qꝛ talis pollutio cōtingit occulte. ⁊ ea q̄ occulte fiūt
nō indigēt recōciliatione per ea que dixi in. c. ꝓpo
ſuiſti. ſ. eo. ⁊ declara hūc tex. per ea que dixi in. d.
c. propoſuiſti. vt eſt glo. no. in. c. vno. j. eo. li. vj.
In glo. j. in fi. nota finē glo. ⁊ ꝑ iura in ea allegata.
Clemens papa mādauit denunciari excōicatos ef-
fractores cuiuſdā eccleſie nōdū cōſecrate vbi tamē
celebrant diuina. ⁊ nota ꝙ ꝓprie ſacrilegiū non cō
mittit ibi qꝛ nō ledit res ſacra ſed ꝓpt' deputatio-
nē gaudet eo priuilegio quo ſacra. ¶In glo. ij. in
fi. Hoſti. videt ſequi primā opi. ſed Io. an. ⁊ cōiter
doc. trāſeunt cū opi. glo. ⁊ illa videt verior ꝑ ratio-
nes glo. Itē ſi exigeretur pñtia epi poſſet imediate
cōſecrari ⁊ tamē tex. dicit ꝙcitius fieri pōt. Iteꝫ in
expectando epm poſſunt diu diuina ſuſpendi ꝯtra
mentē tex. ⁊. c. pe. de imu. eccle. qꝛ licet iſte locꝰ non
cōſecratus gaudet eodē priuilegio cū cōſecrato nō
tamē ſequit ꝙ in recōciliationis actu debeat ſerua-
ri eadē forma. nā cū magis delinquat in loco con-
ſecrato expedit vt maior fiat demōſtratio in actu re
cōciliationis. ar. in. c. cum illorum. de ſen. ex. ⁊ in. c
cum bone. de eta. ⁊ qualitate.

¶De celebratione miſſarum ⁊ ſacramento eu-
chariſtie ⁊ diuinis officijs.

¶Supra viſum eſt de conſecratione eccleſie ⁊ alta
ris. ſed quia in ecclia ꝯſecrata miſſe celebrant ⁊ alia
diuina officia dicunt iō ſubiungit hec rubrica

Presbyter. Cōiter non ſū-
matur propter
multitudinē dictoꝝ ꝫ ſm vnum in
tellectū poteſt ſic ſūmari. Presbyt
tenet horis debitl dicere horas ca-
nonicas ꝑmittit tñ ſibi ex cauſa di-
cere eas vſq ad veſperas incluſiue. h. d. Primo ꝑ-
cipit officiū dici horis debitis ⁊ ex cauſa ꝑmittit an-
ticipationē. ſecūdo ſpecificat cauſā quare ꝑmittit ſi
bi anticipare. ibi deinde. tertio concludit ibi. ergo.
¶Nota primo ibi mane. iūcto. ꝟ. ibi expleto. ꝙ ma
tutinū debet eē expletū mane ⁊ ſic ante ortuꝫ ſolis.
vnde dicit Hoſti. ꝙ licet mane expleri debeat tamē
debet media nocte inchoari. ꝓ hoc qđ ſequit ī tex.
media nocte. ⁊c. Ex quo īfero ꝙ matutinū ē de vigi
lijs nocturnis nō diurnis. ⁊ ſic illa auctoritas ſepti
es in die. ꝓcedit in die naturali cōtinens. xxiiij. ho
ras. ⁊ qđ poſtea tex. dicit de nocturnis vigilijs. ⁊c.
voluit ſpecialiter diuidere ipas horas inter diē ar-
tificialē ⁊ noctē. nō aūt voluit denotare ꝙ eſſent vi-
gilie nocturne preter ſeptem horas numeratas in
tex. ⁊ ſic itelligo iſtū tex. ⁊ ꝙ ipe ſic voluerit pꝫ qꝛ ma
tutinū hic cōnumerat in ſeptenario numero qui ꝑ-
ſolui debet quolibet die ⁊ tñ matutinū dicitur ꝺ no
cte licet expleat de mane. ¶Sed de vno dubito ſi
matutinū incipit media nocte nō videt ꝙ expleat
mane qꝛ nō ponit tantū tempus ad dicendū matu
tinū niſi ſeruaret ꝯſuetudo q̄rūdā religioſoꝝ q̄ me
dia nocte incipiūt matutinū ⁊ dicūt vſq ad laudes
⁊ pꝰea icipiūt laudes modicū añ diluculū ⁊ explent
de mane ita vt tūc ſit hora ꝓme ⁊ tūc oprie fuat qđ
dicit in tex. ſed tūc nō ſeptiēs ſed octies ꝑſoluūt lau
des. ⁊ facit qđ no. Archi. in. c. preſbyter. xcj. di. vbi
tacite innuit ꝙ octo ſunt hore canonice ſeparando
illā auctoritatē media nocte. ⁊c. a ſeptē horis alijs
de quibus in illa alia auctoritate ſepties in die. ⁊c.
ꝫ tñ iudicio meo apte iure nō ꝓbat. vt. ſ. dixi. ¶Con
tra ꝫ tamē facit qꝛ matutinū eſt in prima hora diei
naturalis ⁊ tñ hic cōputat ſub illo numero ſeptena
rio qui expletur in die naturali. Ex quo neceſſario
infert ꝙ illa auctoritas media. ⁊c. cōprehendit ī illa
ſepties in die ſed vt dixi hic diſtinguit inter diē ar-
tificialē ⁊ noctē. ¶No. ibi. penſuꝫ ſeruitutis. ꝙ ſic